

שחיטתו, זריקת דמו, (4) שצריכים להעשות ביום י"ד, ואינם יכולים להעשות במוצאי שבת.

ומיחוי קרביו [הוצאת הרפש מהקרביים. ויתבאר בגמרא כיצד עשו זאת], שאינו סובל דיחוי למוצאי שבת בגלל הסרחון.

והקטרת חלביו על המזבח, על אף שאפשר להקטירם במוצאי שבת. היות שחביבות עשיית המצוה בשעתה, גם היא דוחה שבת.

אבל, צלייתו והדחת קרביו — אינן דוחין את השבת, לפי שאפשר לעשותם במוצאי שבת, כליל חג הפסח.

ב. הרכבתו של קרבן הפסח על הכתף ונשיאתו אל העזרה דרך רשות הרבים, אף על גב שאין בכך איסור מן התורה, היות ו"חי [נחשב כמי ש]נושא את עצמו", וכל האיסור אינו אלא מדרבנן, בכל זאת אין הרכבתו דוחה את השבת, היות ואפשר לעשותה מאתמול.

וכן **הבאתו מחוץ לתחום.** למרות שהבאה מחוץ לתחום אינה אלא איסור דרבנן.

וכן **חתיכת יבלתו,** שאיסורה הוא משום מלאכת גוזז, ואפילו יחתכנה כלאחר יד, בשינוי או בציפורניו, הרי למרות שאינה אסורה אלא מדרבנן —

כל אלו — **אין דוחין את השבת,** הואיל ואפשר לעשותם ביום חול, מאתמול.

רבי אליעזר אומר: גם "מכשירי מצוה" של קרבן הפסח, כמו הרכבתו והבאתו חוץ לתחום, וכן חתיכת יבלתו כלאחר יד — דוחין את השבת, אף על גב שאפשר לעשותם מערב שבת.

אבל מודה רבי אליעזר שאת הדברים שאפשר לעשות במוצאי שבת דוחים אותם עד לאחר השבת

אמר רבי אליעזר: והלא דין קל וחומר הוא, שידחו עשיות הללו, שאינן אלא איסור שבות דרבנן, את השבת, גם אם יש אפשרות לעשותן מלפני השבת!

כי **מה אם שחיטה, שהיא חמורה,** שהרי היא אסורה בשבת **משום** אב מלאכה — דוחה את השבת לצורך הקרבת הפסח.

עשיות אלו, שהן קלות, היות והן אסורות רק **משום "שבות"** מדרבנן — וכי לא ידחו את השבת?!

אמר לו רבי יהושע: יום טוב יוכיח — שהתירו בו שחיטה ובישול לצורך יום טוב, למרות שאיסורן של מלאכות אלו הוא **משום** אבות מלאכה, ובכל זאת גזרו חכמים ואמרו שאסור בו **משום "שבות"** להביא אוכל לצורך יום טוב מחוץ לתחום, הואיל ואפשר לעשותו מאתמול.

אמר לו רבי אליעזר לרבי יהושע: מה זה יהושע?!

מה ראייה הינך מביא מהבאת דבר רשות מחוץ לתחום, שאסרוהו חכמים, להבאת

4. אין בזריקת הדם כל איסור, ושנה התנא את זריקת דמו אגב שחיטתו. תוס'.